

mener jeg, at det, at man her vedtager dette Ændringsforslag, vil kunne faa meget store økonomiske Følger. Allerede ved første Behandling udtalte jeg mig mod paa dette Tidspunkt at binde sig til at gaa videre med Udførelsen af Arbejderne vedrørende Hanstholm Havn. Jeg gav en Begrundelse derfor, som den højtærede Minister i alt væsentligt gav sin Tilslutning. Det var for saa vidt saare naturligt, som min Opfattelse af dette Spørgsmaal jo faldt sammen med den højtærede Ministers, idet baade han og jeg i det givne Øjeblik ikke ønskede at gaa videre med Anlægene deroppe. Nu at gentage de Grunde, jeg da anførte, vilde kun være Tidsspilde, enhver, der maatte have Interess af at gøre sig bekendt med dem, vil jo saare let kunne finde mine Udtalelser i Rigsdagstidenden.

Jeg kunde dog have Lyst til foruden de Grunde, jeg den Gang nævnte, at fremsætte et Par nye som Argumenter for ikke i dette Øjeblik at binde sig til at gaa videre med dette Havneanlæg. Der er gennem Finansudvalget rettet en Forespørgsel til den højtærede Minister om, hvorledes det stiller sig med Hensyn til Udgifterne ved Fiskerihavnen ved Esbjerg, hvor store Beløb der er anvendt, og hvilke Indtægter man dér har. Der foreligger fra Ministeriet en Skrivelse som Svar herpaa, gaaende ud paa, at disse Anlæg, skønt det her drejer sig om Anlæg, der er beskyttet paa naturlig Maade af Fanø, dog har kostet 7 Millioner. Heraf faar man ikke alene ikke nogen Rente, men yderligere maa man til Driften af dette Anlæg i Virkeligheden regne med et Par Hundrede Tusinde om Aaret. Hvilket altsaa vil sige, at til Belysning af Spørgsmaalet om, hvad det eventuelt betyder for Staten at bygge en saadan Fiskerihavn, har man fra Esbjerg, hvorfra der ganske utvivlsomt drives et meget stort Fiskeri, Erfaring for, at Anlægget slet ikke giver nogen Indtægt for Staten, tværtimod. Det Anlæg, vi har dér, hvor Fiskeriforholdene er gunstige, og hvor ogsaa Anlægsforholdene med Hensyn til Bekostningen er gunstige, koster Staten mindst $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. aarlig, idet man endda regner med en moderat Forrentning af Anlægskapitalen. Nu er det jo en Selvfølge, at naar vi bygger ved Hanstholm, vil der ikke i en overskuelig Fremtid kunne udvikle sig et Fiskeri, der kan sidestilles med det, der i Øjeblikket drives ved Esbjerg, idet der allerede deri, at der er saa mange Fiskere omkring Esbjerg, ligger en Tiltrækning i Retning af at bruge Esbjerg Havn, som man ikke i

en lang Aarrække, selv om alt i øvrigt gaar godt, vil kunne opnaa ved Hanstholm.

Jeg anser det altsaa for givet, at det Fiskeri, der vil knytte sig til Hanstholm, vil blive meget, meget mindre end det, der knytter sig til Esbjerg, og givet er det tillige, at de Udgifter, der vil medgaa til Anlægget ved Hanstholm i Sammenligning med de Udgifter, der knytter sig til de Anlæg i Esbjerg, som i særlig Grad vedrører Fiskeriet, vil blive overmaade store. Ud fra disse Betragtninger kan der efter min Mening ikke være mindste Tvivl om, at det, naar til sin Tid Hanstholm Havn er færdig, aarlig vil koste Staten et meget betydeligt Beløb til Forrentning af Anlægget og Underskud paa Driften. Ikke desto mindre kunde det jo tænkes, at den Forøgelse af Beskæftigelsen, der vilde kunne opnaas ved dette Havneanlæg, vilde blive saa stor, at den kunde berettige en aarlig Udgift af, hvis vi regner med en moderat Forrentning, sikkert mindst en 2—3 Mill. Kr. Det er en Mulighed. Men heroverfor er det altsaa — og det er for saa vidt det afgørende Punkt —, at jeg stiller mig saare tvivlende. Hvis man kommer til Esbjerg og tager ud til det Fiskerianlæg, der findes dér, vil man se, at der er en stor Auktionshal, hvor Salget af Fisk foregaar, og overværer man yderligere saadanne Auktioner, vil man kunne iagttage, at en meget stor Del af de Fisk, der indbringes til Esbjerg Havn, som Handelsvarer betragtet i Virkeligheden er for smaa, dette gælder fornemmelig Kuller. Naar man alligevel ikke gaar over til at bruge Garn med en saadan Maskevidde, at man kun faar Fisk af passende Størrelse, men til Trods for, at de Fisk, man nu tager, for en meget væsentlig Del er for smaa, alligevel opretholder de Fiskeredskaber, man har, mener jeg heraf at turde slutte, at den Mængde af Fisk af passende Størrelse, der findes i Nærheden af Esbjerg Havn, ikke er saa stor, at man kan sige, at der er fuldt tilstrækkeligt deraf. Paa dette Moment lægger jeg personlig megen Vægt, idet jeg tror, at man uden at være Sortseer, og naturligvis ogsaa uden at være det modsatte, heraf har Lov til at slutte, at det Fiskeri, som skal knyttes til et hvilket som helst Punkt paa Vestkysten, maa være af en saadan Art, at Baadene maa kunne regne med at have et meget stort Fiskeomraade, idet der ikke paa et mindre Omraade tilnærmelsesvis vil findes Fisk nok til at kunne beskæftige en Flaade, som naturligen kunde have hjemme ved Hanstholm Havn. Jeg tror altsaa af denne Kends-